

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тилбры (пулове) 50 гроша за годишъ. Спомоществованіа-та трѣба всякога да сѣ издрѣжаны и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, въ кайме или въ пощенскы тилбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редактора-тъ у Америкакъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ смѣстватъ по 2 гр. на редъ-та.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 24 ФЕВРУАРІЙ 1877.

Брой 8.

ЧУДЕСНА-ТА СПОЛУКА НА ПРѢДПРІЯТІЕ-ТО ХРИСТОВО.

Въ минѣлы-тъ си броеве изложихмы че прѣдпріятіе-то на Исуса Христа е было въ всяко отношеніе толкова извъредно, щото въ само-то това прѣдпріятіе ся намира доказателство за свѣрхъ-естественный-тъ му характеръ. Ако това е така, още по-силны доказателства за Божество-то му ся намиратъ въ чудеснѣ-тъ сполукѣ на планъ-тъ му, въ дѣйствително-то извършваніе на прѣдпріятіе-то му и въ пълно-то изпълненіе на цѣль-тъ му.

Нека забѣлѣжимъ 1) средства-та, на които Исусъ Христосъ ся е уповавалъ за извършваніе-то на прѣдпріятіе-то си; 2) силы-тъ, които сѣ дѣйствували противъ него; и 3) слѣдствие-то.

1) Нека разгледамы, прво, средства-та, на които Исусъ Христосъ ся е уповавалъ за да установи едно духовно, всемірно и вѣчно царство.

Нека ся повърнемъ назадъ прѣзъ повече отъ 18 вѣка до сѣбботѣ-тъ слѣдъ като ся распяхъ Исусъ Христосъ, и да разгледамы какво е было тогава положеніе-то на работѣ-тъ, и каквы средства сѣ смѣстували тогава за основаваніе-то на едно всемірно царство въ сѣрдца-та на чловѣцы-тъ. Никое прѣдпріятіе не ся е виждало нѣкога побезнадѣжно отколкото онова, което Исусъ Христосъ бѣше прѣдпріелъ.

Исусъ самъ бѣ умрѣлъ. Той бѣ прѣтърпѣлъ единъ безчестнѣ смъртъ. Напестинѣ, ученици-тъ му останѣхъ живи, но тѣ бѣхъ распрѣснати, обезсѣрдчени и почти отчаяни.

Тѣ бѣхъ малѣшка на брой; тогава какъ можахъ тѣ да ся надѣвать, че чрѣзъ тѣхъ миллионы души ще ся подчинятъ на расиятый-тъ имъ учителъ?

Тѣ бѣхъ Іудеи; тогава какъ можахъ тѣ да ся надѣвать, че язычници-тъ, които прѣзирахъ Іудеи-тъ, щѣхъ да пріематъ думы-тъ имъ?

Тѣ бѣхъ отлѣчени отъ Іудейскѣ-тъ церкѣ; тогава какъ можахъ тѣ да ся надѣвать, че съотечественици-тъ имъ, които бѣхъ отхвърлили и распяли учителя имъ, щѣхъ да пріематъ ученици-тъ му?

Тѣ бѣхъ бѣдни; отѣ можахъ тѣ да придобѣятъ нужды-тъ средства за да слѣдватъ дѣло-то си?

Тѣ бѣхъ неучени; тогава какъ можахъ да ся надѣвать, че свѣтъ-тъ щѣше да пріеме учения-та имъ?

Тѣ нѣмахъ нито военно искусство, нито военны средства; тогава какъ можахъ тѣ да ся надѣвать да завоевайтъ великы народы?

За тѣхъ нѣмаше друго средство, чрѣзъ което да установятъ едно всемірно царство, освѣн само-то проповѣданіе на распятаго Исуса. Напестинѣ споредъ сѣжденіе-то на този свѣтъ, ни-

кога велико прѣдпріятіе до сега не ся е уповавало на такыва недостаточны средства. Споредъ чловѣческо-то сѣжденіе не е имало никаква надѣжда че прѣдпріятіе-то на Исуса щѣше да бѣде сполучливо; и туй сѣжденіе бы ся подкрѣпило, ако ся земахъ подъ вниманіе противодѣйствующы-тъ силы.

2) Нека разгледамы, второ, силы-тъ които сѣ дѣйствували противъ извършваніе-то на Христово-то прѣдпріятіе.

Ако свѣтъ-тъ да очакваше такъвъ единъ избавитель, като Исуса Христа, тогава негово-то прѣдпріятіе щѣше по-лесно да ся извърши. Но очаквахъ ли Іудеи-тъ такъвъ избавитель? Никакъ; тѣ очаквахъ единъ Мессія, който да ги освободи отъ Римско-то иго, да установи едно славно Іудейско царство и да прѣвѣзнесе Іудейскы-тъ народъ надъ вси чужды-тъ народы, и съ радость тѣ щѣхъ да пріематъ такъвъ освободитель; но тѣ не бѣхъ никакъ разположени да пріематъ за Мессія Исуса, който имъ заповѣдваше да отдадѣтъ Кесареви-тъ Кесарю, който гдворяше положително че не ще да основуе никакво земно царство, и който обявляше себе си за благодѣтель и освободитель на язычници-тъ тѣй както и на Іудеи-тъ. Тѣ не очаквахъ такъвъ Мессія и не щѣхъ да го пріематъ. Исусъ е открилъ толкова ясно лъжливы-тъ учения на Іудейскы-тъ законоучители, щото тѣ сѣ были готови не да го почитатъ като Мессія, но да го обвиняватъ за богохуство. Той е изобличавалъ толкова строго лицемеріе-то и неправдѣ-тъ на народны-тъ прѣдставители, щото тѣ сѣ были готови не да го пріематъ за божественъ избавитель, но да го прѣслѣдватъ до смъртъ. Той толковъ ся е противялъ на народны-тъ прѣдразсѣдоцы щото народъ-тъ ся подигналъ противъ него и выкалъ: «Распи го! Распи го!» И Іудеи-тъ сѣ продължавали да ся противятъ на ученици-тъ Исусовы както бѣхъ ся противили на самага Исуса. Тѣ не щѣли да слушатъ оубѣзи, които утвърдявахъ че Исусъ, когото тѣ бѣхъ распяли, бѣше обѣщанный-тъ имъ отъ Бога Мессія. Тѣ запрѣщавали на ученици-тъ му да не проповѣдватъ вече въ негово име. Тѣ хвърлили Петра и Іоанна въ тъмницѣ, а Стефана убили съ камѣне. Тѣ подигнали такава строго гоненіе въ Іерусалимъ, щото повече отъ ученици-тъ Исусовы сѣ ся изгонили отъ тамъ, и дѣто и да отивали народъ-тъ ги бѣялъ съ камѣне, и съ лъжливы обвиненія възбуждалъ Римскы-тъ управители противъ тѣхъ. Почти на всякъдѣ дѣто отивали, тѣ тѣрпѣли силны гоненія, и често ся прѣслѣдвали до смъртъ.

Понеже Іудейскы-тъ народъ и духовни-тъ му начальници сѣ были толкова

противни на ученіе-то Христово, какъ е было възможно да ся установи у тѣхъ царство-то Христово?

(Слѣдва).

МОИСЕЕВЫЙ-ТЪ ИЗБОРЪ.

1.

Всякой трѣба да изучи животоописаніе-то на Моисея. Той бѣ едно извъредно лице и негово-то животоописаніе е твърдѣ любопытно и поучительно. Никой не може да ся запознае добръ съ Моисея, чрѣзъ списаніа-та му, безъ да ся побуди да слѣдва добродѣтели-тъ животъ; и никой не може да изслѣдува живота му прѣзъ вси чужды-тъ му чудны обстоятелства, безъ да ся насѣрди да противостои на всякакъвъ видъ искушенія. Обстоятелства-та на рожденіе-то му и дѣтнство-то му сѣ извѣстны на читатели-тъ ни. Той бѣ сынъ на единъ Еврейкъ, която, за да запази живота му, скрыго въ единъ ковчежець отъ трѣсть въ рѣкѣ-тъ Нилъ. Той ся намерилъ отъ Фараоновѣ-тъ дѣщерѣ, която го зе и го усынови. Като сынъ на царскѣ-тъ дѣщерѣ, Моисей ся наслаждавалъ съ правдины-тъ на царскѣ-тъ челядь. Врѣме дойде, обаче, когато, по Божіе провидѣніе, той трѣбаше да ся избере даи да продължава да ся наслаждава съ тѣзи царскы правдины, или да ся съедини съ свой-тъ си заробенъ и угнѣтенъ народъ. За рѣшеніе-то му ный ся учимъ отъ слѣдующы-тъ думы: «Съ вѣрѣжъ Моисей, като дойде на възраст, отказа ся да ся нарича сынъ на Фараоновѣ-тъ дѣщерѣ, и прѣдпочете по-добръ да злостражда съ народъ-тъ Божій, а не да има кратко-врѣменно наслажденіе на грѣхъ-тъ; като разсѣди че поношеніе-то за Бога е по-голѣмо богатство отъ Египетскы-тъ сѣкровища; зашто гледаше на бѣдѣ-то мѣздовозданіе.» Евр. 11; 24—26. Относително до този чуденъ изборъ има много забѣлѣжителны нѣща, отъ които всяко едно заслужва вниманіе-то ни.

1) Нека забѣлѣжимъ кой направи този изборъ.

Моисей, когато рѣши да не ся нарича вече сынъ на Фараоновѣ-тъ дѣщерѣ, не бѣ едно дѣте; и той не направи това рѣшеніе по нѣкоѣ дѣтнскѣ причинѣ. Моисей не бѣше единъ замаянъ момъкъ, когато рѣши да ся счита единъ отъ угнѣтены-тъ Евреи; и той не бѣше повлѣенъ отъ никое мечтаніе на младость-тъ си. Напротивъ въ, Моисей когато направи този изборъ, бѣше на възраст. Той бѣше напустилъ отдавна врѣме дѣтнскы-тъ работы; жаркость-та на младость-тъ му е бѣла врѣме да ся охлади, и неразмышленіе-то и въсхищеніе да стане по-умѣренно; той бѣ въ поло-

женіе да размысли добръ вси чужды-тъ обстоятелства, и като здравомыслящъ можѣ да рѣши въпросъ-тъ.

Отъ другѣ странѣ, Моисей, когато рѣши да напустне удовольствія-та на царскы-тъ дворъ, не бѣше прѣстарѣлъ мѣжъ, който да бѣше вече ся насытилъ съ свѣтскы-тъ удовольствія и да не можаше да ся наслаждава вече съ тѣхъ; нито пакъ бѣше единъ отчаянъ старецъ, когото несполука-та да бѣше обезсѣрдчила, и който да бѣше готовъ да въсклице: «Суета на суеты-тъ, вси чужды е суета». Не, никакъ. Моисей, когато рѣши да напустне удовольствія-та на царскы-тъ дворъ, бѣ тѣмъ на онѣзи възраст, въ којто той можаше най-много да ся наслаждава съ тѣхъ. Въ това врѣме вси чужды-тъ му силы, тѣлесны и умственны, бѣхъ добръ развиты, и той бѣ въ таква състояніе въ което можаше най-много да ся воспользува отъ вси чужды-тъ цѣна на царскы-тъ дворъ.

Голѣма разлика, обаче, има между млади чловѣцы; зашто нѣкои сѣ надарени съ такыва умственны силы щото тѣ лесно проумѣватъ всѣ чужды-тъ обстоятелства въ които ся намиратъ, и знайтъ какъ да ся воспользуютъ най-много отъ тѣхъ; но други има толкова слабоумны щото тѣ не сѣзиратъ онова, което е за тѣхъ ползѣ. Моисей, който рѣши да напустне вси чужды-тъ правдины и прѣимущества на царскы-тъ дворъ, не бѣше слабоуменъ чловѣкъ, тѣй щото да не можаше да ги оцѣни добръ, зашто той бѣше чловѣкъ силенъ словомъ и дѣломъ, и знаеше твърдѣ добръ колко изгуби когато напустилъ тѣзи царскы правдины.

Въ свѣтъ-тъ сѣ ся появявали невѣжнѣ фанатици, които не сѣ могли да видятъ или да оцѣнятъ повече отъ едно нѣщо, и които слѣдователно сѣ прѣзирали и прѣнебрегали вси чужды-тъ другы. Такыва чловѣци, по причинѣ на невѣжество-то си, хулятъ знаніе-то, прѣзиратъ науки-тъ и прѣнебрегаватъ вси чужды-тъ средства за умственнѣ-тъ образованность. За тѣхъ не щѣше да бѣде мѣчно ако напустнихъ учены-тъ мѣжѣ и отличны-тъ учителя на царскы-тъ дворъ, и ся съединяхъ съ единъ невѣжественъ народъ. Моисей, обаче, не бѣше такъвъ чловѣкъ; на-противъ той бѣше ученъ мѣжъ, и безъ сѣмѣніе той ся събиралъ съ учены-тъ въ царскы-тъ дворъ и ся учалъ отъ най-знамениты-тъ му учителя. Моисей, когато рѣши да напустне знаніе-то и мѣдрость-тъ на Египетскы-тъ дворъ, не бѣше единъ невѣжъ фанатикъ, но единъ знаменитъ чловѣкъ, който проумѣваше добръ философіи-тъ на основа врѣме, и можаше да оцѣни точно стойность-тъ на учения-та ѣ.

Рѣшеніе-то да ся напустне Фараоновы-тъ дворъ отъ такъвъ единъ спо-

собенъ, образованъ, просвѣщенъ и здоровыслящъ мжъ заслужва вниманіе-то ни.

Въ идущий-тъ си брой ще разгледамы самый-тъ му изборъ.

«АЗЪ СЪМЪ СЪ ВАСЪ».

Исусъ Христосъ е живѣлъ 33 години на земѣ-тъ не само за онѣзи, които сѣ го видѣли съ свои-тъ си очи, и за онѣзи, които сѣ чули съ свои-тъ си уши гласъ-тъ му, но за всички-тъ чловѣци въ всички-тъ врѣмена, обстоителства и мѣста. Той казва «Азъ съмъ съ васъ даже до край-тъ на свѣтъ-тъ». Така ли е было, наистинѣ? Апостолѣ-тъ сѣ отивали на всякъдѣ и сѣ проповѣдвали, и Господъ е работилъ съ тѣхъ. Ап. Павелъ е почувствувалъ това когато е казалъ: «Христосъ е все и въ все». Прѣзъ врѣме-то на скитаніе-то си, гладуваніе-то си, гоненіе-та си и скърби-тъ си, той е казалъ: «Азъ живѣхъ; и при това не азъ, но Христосъ живѣ въ мене».

Сърдце-то на Исуса може да утѣши страждущи-тъ, да сѣ рада съ радостни-тъ, да прощава кающы-тъ сѣ, да слуша всяко въздышаніе и да отговаря на него.

Какво е извършила любовь-та. — Въ единъ область въ Руссїѣ, въ едно уединено мѣсто, има единъ стѣлпъ съ този надписъ: «Никой чловѣкъ нѣма по-голямъ любовь отъ оногова, който полага живота си за пріятеля си». Този стѣлпъ е въздигнатъ за споменъ на едно троганше приключеніе. Веднѣжъ нѣколко души като пѣтували прѣзъ тѣзи область, нападиха сѣ отъ единъ глутиницъ вълцы, които слѣдъ като изѣли коніе-тъ имъ, впуснахъ сѣ и врѣзъ чловѣци-тъ. Слуга-та на едного отъ пѣтници-тъ хвърли сѣ по-срѣдъ вълцы-тъ, и чрѣзъ свои-тъ си смѣрътъ, избавилъ живота на господаря си. Този стѣлпъ показва мѣсто-то дѣто кости-тъ му сѣ были нагѣрени; надписъ-тъ на него съдържа единъ благороденъ примѣръ на привязанность. Но другъ още по-благороденъ примѣръ има. Другъ стѣлпъ има, върху който ный четемъ: «Тука е любовь, не че ный обычаи Бога, но че той обыча насъ, и не испратилъ Сынъ-тъ си за да ны искупи отъ грѣхове-тъ ни.» Този стѣлпъ е Библия-та, — благородный-тъ стѣлпъ на Св. Писаніе, — който е изпълненъ съ обичливы думы.

Никоя вѣрна работа отъ начало-то на свѣтъ-тъ не е была напразно, и никой вѣренъ животъ отъ тогава насамъ не е былъ несполучливъ.

Никога не оставяйте умственны-тъ си силы да рѣждисватъ. Начинъ-тъ да ги държите лѣскавы, е да ги употребявате постоянно.

Единъ прѣстѣпникъ казалъ така: «Азъ идъ отъ добръ фамилий, но улично-то ми образование мя докара до това лошо състояніе. Азъ имахъ обычай да сѣ измѣзвамъ изъ домъ-тъ и да отивамъ съ момчета-та по улицы-тъ, дѣто азъ сѣ научихъ да хайлазувамъ, да псувамъ, да сѣ клянъ, да пушъ тютюнъ и да пѣхъ опивателны пиятия.»



ЖЕРАВЪ.

Жерави-тъ сѣ голѣмы птицы, които посѣщаватъ блатисты мѣста, ходятъ зимно врѣме по топлы-тъ климаты за зимуваніе, и пакъ сѣ врѣщатъ въ пролѣтъ по сѣверны-тъ климаты да сѣ вѣдятъ и да сѣ хранятъ. Тѣ обыкновенно хвърчатъ ноця на полкове, като посѣдватъ единъ водителъ и вѣрватъ подиръ него на два реда тѣй щото образуватъ единъ тригленникъ, и издаватъ едни много крѣскливы гласове. Тѣ сѣ хранятъ съ пѣзлящы животны, съ рыба, съ мишки и съ други малкы животинкы, съ сѣмена, съ жито и други подобны плодове. Тѣзи птицы сѣ отъ родъ-тъ на цапмы-тъ. Тѣ иматъ дългъ шій, дългъ клюнъ, малкы глави и високи нозѣ; въ изгледъ-тъ си тѣ много приличатъ на щрѣкъ-тъ. Единъ видъ отъ тѣхъ сѣ чочулаты и много красны. Тѣ сѣ много страшливы, и понеже зрѣніе-то и слухъ-тъ имъ сѣ много остры, чловѣкъ мжко може да приближи при тѣхъ. Понеже клюнка-та имъ е доста силна и остра, то когато нѣкой отъ тѣхъ сѣ повреди или сѣ удари, ловци-тъ трѣбва да пристѣпятъ до него съ голѣмо прѣдпазаніе, защото той може да ги повреди съ клюнкъ-тъ си. Тѣ правятъ гнѣзда-та си на высокы дървета или на земѣ-тъ споредъ обстоителства-та, и сипсатъ по двѣ яйца, които сѣ бѣло-синкавы.



ЩРѢКЪ.

Щрѣкъ-тъ, когато читатели-тъ ни сѣ виждали, има дългъ, островърхъ и якъ клюнкъ; крылѣ дългы и пѣлы, на които трето-то и четвърто-то пера сѣ най-дългы и равны; опашкѣ късѣ и широки, и нозѣ высоки и червены. Дума-та щрѣкъ на Еврейскы значи *благость* или *милость*, а на Гръцкы — естественъ *любовъ*; и, вѣроятно, това име му сѣ е дало по причинѣ че той много обыча малкы-тъ си и сѣ грижи за тѣхъ. Толкозъ голѣма е привязанность-та на родители-тъ къмъ малкы-тъ имъ, щото тѣ понѣкога сѣ погынували въ старанія-та си да ги избавятъ отъ огнь, когато сѣ е случвало да сѣ запали гнѣздо-то имъ. За щрѣкове-тъ е имало разны суевѣрія, и въобще чловѣци-тъ не сѣ ги повреждали. Нѣкои народы въ древно врѣме мисляхъ че тѣ сѣ олицетвореніе на

благочестіе-то, на искреннѣ-тъ любовъ, на признателность-тъ и на трезвенность-тъ. Въ нѣкои мѣста даже имъ правяхъ религіознѣ службѣ, и по іероглифическы-тъ надписы тѣ прѣдставятъ благочестіе-то и благодареніе-то.

Щрѣкове-тъ най-много избилуватъ по топлы-тъ климаты, но доста сѣ намиратъ и по сѣверны-тъ мѣста, дѣто отиватъ пролѣтъ, а есенъ сѣ прѣселяватъ пакъ по южны-тъ топлы мѣста за зимуваніе. Тѣ сѣ хранятъ съ полскы мишки, съ гущеры, зми и съ други пѣзлящы, съ жебы, съ рыба и съ насѣкомы. Тѣ правятъ гнѣзда-та си доста голѣмы на дървета, на комини и на развалины, и не правятъ всѣкъ година новы гнѣзда, но поправятъ ветхы-тъ. Тѣ снасятъ отъ по двѣ до четири яйца, които не мѣти само женскый-тъ щрѣкъ, но и мжкый-тъ; яйца-та имъ сѣ измѣтватъ за единъ мѣсець.

Щрѣкове има около десетина видове, отъ които най-добръ сѣ познава бѣлый-тъ. Негова-та краска въобще е бѣла, тукъ-тамъ има черны пера, а клюнка-та му и нозѣ-тъ му сѣ червены.

ОКО-ТО.

1.

Отъ всички-тъ прѣдмѣты сѣ които сѣмы заобыколены и които заслужаватъ вниманіе-то ни, никой не е по-чуденъ отколкото чловѣческо-то тѣло. Никой изобрѣтатель не е можилъ до сега да изнамѣри единъ машинъ, която да може да извърши толкова много и толкова различни службѣ, или да ги извърши толкова редовно и толкова съвършенно, както чловѣческо-то тѣло. Наистинѣ то е единъ сборъ отъ най-заплетены-тъ машины, направены съ цѣль да извършватъ различни службѣ; и всяка една отъ тѣхъ е толкова съвършенно сгодна за особеннѣ-тъ си службѣ, щото всякой здоровыслящъ чловѣкъ трѣбва да заключи че то е дѣло на единъ прѣмудръ Създателъ. Ный ще прѣдставимъ за размышленіе на читатели-тъ на Зорницѣ нѣкои отъ машины-тъ, които сѣ намиратъ въ тѣла-та на чловѣка и на животны-тъ. Нека най-напрѣдъ да разгледамы *око-то*.

Що е око-то? То е едно орджіе съ което чловѣци-тъ и животны-тъ могатъ да гледатъ, и то е така направено и е турено на такова мѣсто щото може да имъ служи най-добръ въ това отношеніе.

Първо, нека забѣлжимъ мѣсто-то му. То е положено точно на онова мѣсто, дѣто може най-добръ да служи на чловѣка. Да прѣдположимъ че око-то бѣше турено на кракъ-тъ или на гърбъ-тъ, тогава то не бы можало да служи на чловѣка тѣй добръ както му служи сега. То е турено почти на най-высоко-то мѣсто на тѣло-то, и на онѣзи странѣ на тѣло-то, така щото чловѣкъ може да гледа прѣдъ себе си, когато върви, и още на една движимъ часть отъ тѣло-то, така щото то може да сѣ обръща въ различни посоки. Явно е че око-то е турено точно на най-благоприятно-то мѣсто за гледаніе. Какъ сѣ е случило да бѣде око-то турено точно тамъ?

Второ, нека забѣлжимъ какъ то сѣ пази така щото да не сѣ повреди. Понеже око-то е направено съ цѣль да гледа щото сѣ случавало около му, то трѣбва да е турено на едно висо-

ко и отворено мѣсто, и слѣдовательно то е изложено на много опасности. Виджте, какъ сѣ запазва то отъ тѣхъ. То е заобыколено отъ всякъдѣ съ кости, които сѣ издаватъ малко нѣщо навънъ отъ него, така щото то мжко сѣ удара: тѣзи кости го пазятъ. Ако око-то да бѣше турено на ностъ-тъ или на чело-то, ный не быхмы могли да го упазимъ отъ да не сѣ повреди. Око-то е още едно твърдѣ деликатно орджіе, и лесно бы могло да сѣ повреди отъ клатаніе-то на тѣло-то. То, обаче, сѣ запазва и отъ тѣзи опасность, защото е турено въ срѣдъ едно меко вещество. Чловѣци-тъ могатъ да тичатъ и да скачатъ толкова колкото щатъ безъ да повредятъ очи-тъ си, защото тѣ сѣ заобыколены отъ това меко вещество. Око-то е толкова деликатно щото то бы сѣ повредило отъ потъ-тъ на чело-то, и за това вѣжды-тъ сѣ были турены като покрывъ да го пазятъ; и клепкы-тъ служатъ да го пазятъ отъ прахъ-тъ. По-забѣлжително-то, обаче, отъ вѣжды-тъ и отъ клепкы-тъ е клепачъ-тъ на око-то. Колко службѣ послѣдній-тъ извършва за око-то! Той го пази, истрива го и го покрыва когато спимъ. Когато око-то е въ опасность отъ единъ ударъ, то веднага сѣ затваря, но щомъ опасность-та замине, безъ трудъ и даже безъ да забѣлжимъ що правимъ, то сѣ отваря и почнува обыкновеннѣ-тъ си службѣ.

Друго изобрѣтеніе има което ный трѣбва да забѣлжимъ: когато едно зърно пѣсѣкъ или една клепка влѣзе въ око-то, тѣ произвеждатъ распаленіе, и ако не сѣ извадятъ наскоро тѣ го повреждатъ много. Виджте, съ какво искусство тѣ сѣ изваждатъ. Близо до око-то има една машинка която прави единъ жидкость за него, защото то трѣбва выжгы да сѣ държи влажно; когато то сѣ подуе отъ нѣщо въ него, тѣзи машинка веднага влива въ него толкова много отъ тѣзи жидкость щото частица-та сѣ измива навънъ. Забѣлжително е че тѣзи жидкость не сѣ памира въ очи-тъ на рыба-тъ, защото тѣ нѣматъ пуждѣ отъ неѣжъ.

Въ настоящъ-тъ си брой ный разгледамы вкратцѣ само мѣсто-то на око-то, и нѣкои отъ средства-та които сѣ доставены за защитѣ-тъ и за запазаніе-то му. Въ идущъ-тъ си брой ще покажемъ че око-то е толкова чудесно орджіе колкото телескопъ-тъ на астрономъ-тъ и микроскопъ-тъ на естествоиспытатель-тъ.

СВѢТЛА-ТА СТРАНА.

Гледай къмъ свѣтлѣ-тъ странѣ; тя е права-та страна. Врѣмена-та може да бѣдѣтъ тѣжки, но тѣ не ще станѣтъ по-лѣкы ако бываы выжгы намусени и наскърбени. Не е облакъ-тъ, но слѣнчева-та свѣтлина която расхубавява цвѣтя-та. Выжгы има прѣдъ насъ или задъ насъ нѣщо, което да ны зарадва и да исплани сърдце-то ни съ топлинкѣ и съ радость. Дѣто небе-то е было тъмно веднѣжъ, тамъ то быва ясно десетъ пѣти. Вый имате грижи, и това може да бѣде. Така и други-тъ нѣматъ. Никой не е свободенъ отъ тѣхъ; и може-бы че е по-добръ никой да не бѣде безъ тѣхъ. Тѣ даватъ живость на живота, подкрѣпленіе и смѣлость на чловѣка. Корабленници-тъ никога не

щѣхъ да придобѣятъ мореплавателно искусство, ако море-то да бѣше вынѣ-гы тихо. Всякой е длѣженъ да ся тру-ди да придобѣе задоволствіе до колко-то може отъжѣри и извѣнъ себе си; и затова той трѣбва да гледа повече къмъ свѣтлѣ-тъ странѣ. Ако работы-тъ се-га ся виждатъ злѣ, тѣ слѣдъ малко врѣме ще ся подобрятъ. Онова, което сега ся види лошо, послѣ става добро, — онова, което сега ся види криво, послѣ става право. За това, нѣй го повтарямы, гледайте къмъ свѣтлѣ-тъ странѣ.

ПОЧИТАНИЕ КЪМЪ БѢЛЫ-ТЪ СЛОНОВЕ.

Между животны-тъ, които въ разны страны сѣ были прѣдмѣти на суевѣрно почитаніе, малко отъ тѣхъ сѣ имали такова почитаніе каквото ся отдава на бѣлый-тъ слонъ въ Сіамско-то и Бирманско-то царства. Такъвъ слонъ, когато ся появи въ горѣ-тъ, ся счита за священъ. Всякакви старанія ся полагатъ за хващаніе-то му; и когато ся хване, той приема царскы почести и нѣколко прислужници ся опрѣдѣлятъ да му служатъ. «Царь на Бѣлы-тъ Слонове» ся счита за единъ отъ най-высоки-тъ титулы, съ които царіе-тъ на тѣзи страны може да ся хвалятъ, и силни боеве сѣ ставали за придобываніе-то на единъ или повече отъ тѣзи слонове. Жители-тъ въ тѣзи царства гледатъ на тѣхъ като знакъ на царскѣ власть; и ако не притяжаватъ ни единъ отъ тѣхъ, тѣ го считатъ като знакъ на незадоволствіе на небе-то, и като нѣкое прѣдвѣщаніе на злощастіе.

Въ Явѣ, особено, бѣлый-тъ слонъ ся държи на най-высокъ почетъ. Той носи титулѣ-тъ «Господарь», и по чинъ-тъ си иде слѣдъ царь-тъ и прѣдъ царицѣ-тъ. Негова-та кѣща е украсена великолѣпно, и той има единъ мипи-стрѣ съ высокъ чинъ който да го нагледва. Когато Бирманци-тъ влѣзватъ въ тѣзи кѣщи, или когато слонъ-тъ ся извозда въ улицы-тъ, тѣ му ся покланятъ и му отдаватъ почетъ.

Китайци-тъ, и Азіятци-тъ вѣобще, иматъ голѣмо почитаніе къмъ бѣлый-тъ слонъ, ако и да не го считатъ за толкова священо животно, и ако и да не му отдаватъ такавъ почти божественъ почетъ какъжто му отдаватъ Сіамци-тъ и Бирманци-тъ.

КОЛКО СТРУВА НАПРѢДЪКЪ-ТЪ.

Колко е чудесна направа параходѣ-тъ! Той е една лама, която може да влаче на гърба си, и низъ водѣ-тъ и възъ водѣ-тъ тѣжки товары, почти цѣлы села. Той е красенъ образецъ на човѣческыя напрѣдѣкъ, който ся направи въ новы-тъ врѣмена.

Най-стары-тъ наши прадѣди, които бѣхъ още варвари, пушчахъ ся да плаватъ по море-то на единъ малкъ варкъ, който издѣлывахъ съ огнь; а за насъ днесъ трѣбватъ цѣли храстови балвани за да носятъ насъ и наши-тъ стоки и то съ по-голѣмъ бѣрзинѣ отъ онѣзи на вѣтъра.

Като гледамъ съ васъ заедно, мои драгы прѣатели, тѣзи хубавѣ ладіи, дохожда ми на ума една жална мысль и ся пытамъ: при такъвъ голѣмъ напрѣдѣкъ, какъ сѣ прѣмѣнили онѣзи, които го направихъ, и ако щете да си напомнимъ, както си напомнимъ и азъ,

ще ся явятъ прѣдъ ваши-тъ очи твърдѣ жалостны вѣспоминанія. Принесѣте ся мысленно въ първы-тъ години на 18-й вѣкъ при брѣга на рѣкѣ-тъ Везеръ. Единъ човѣкъ ся мае тамъ; той е въ пѣнорѣстны-тъ си години, по лице-то му е блѣдо и мършаво, което показва прѣдвѣрѣмѣнѣ старость отъ дѣятелность, отъ грижи и отъ неспаніе. Този човѣкъ носи славно име въ наукѣ-тъ: той е *Діонисій Папинъ*. Въ едно пристанище е вързалъ варкъ-тъ си, върху който съ сила-та на ума е рѣшено питаніе-то за парѣ-тъ като двигателнѣ силѣ за управленіе-то и караніе-то на ладіи-тъ.

Додѣ е направилъ машинѣ-тъ за парѣ-тъ, той е похарчилъ и послѣднѣ-тъ си парицѣ, но него не го е было грижа. Той ще отиде утрѣ въ Англіѣ и изнамѣрваніе-то му ще ся награди богато; той ще ся прочуе, ще ся прослави и ще ся обогати. Какво казахъ? Ще ся прослави и ще ся обогати? Не ще, не! Ако докара машинѣ-тъ до тамъ щото да ся движи безъ платна, какъ ще правятъ толкова ладари, моряци, колко голѣмъ вредъ ще имъ донесе това лукаво изнамѣрваніе?

Като мислѣхъ тѣй ладари-тъ Везерскы, тѣ ся въоружихъ съ сопы и бравды, съсѣкохъ му варкъ-тъ и му испотрошихъ всичкѣ-тъ направѣ, развалихъ му цѣлыя съставъ на варкъ-тъ и му ся закахъ че и него ще убійтъ, ако ся не прѣждоса отъ тамъ. Діонисій Папинъ умрѣ въ Лондонѣ, и едвамъ въ наше врѣме му ся отдава прилична-та почетъ отъ потомство-то.

Ето това направи незнаніе-то; но и горделиво-то знаніе не направи по-добрѣ.

Слѣдъ осемдесетъ години отъ Папиновы-тъ опытанія, нѣкой си благородникъ отъ вѣтрѣшность-тъ на Франціѣ, Маркизъ *Жуфроя*, който нѣмаше другъ прѣатель освѣнъ себе си, дойде да похлопа на вратѣ-тъ на «Академіѣ-тъ за Науки-тъ». Той изново бѣше ся заловилъ за Папиново-то намѣрненіе, и вече една парна ладія плаваше по Саонѣ безъ никакви платна. Но понеже Саона бѣше далечъ отъ Паризъ, никой не рачѣ да повѣрва на доказа-телства-та на Жуфроя. Какъ е възможно единъ човѣкъ да има право противъ цѣлый-тъ свѣтъ?

По-късно когато трѣбваше по-свѣст-но да ся размышлява и сѣди, въпросъ-тъ на плавателство-то прѣтѣри още по-голѣмъ ударъ. Нѣкой си Американецъ, на име Фултонъ, ся прѣдстави прѣдъ първы-тъ консулъ на Франціѣ, и му каза че той е направилъ единъ ладіѣ, която съ помощъ-тъ на парѣ-тъ за единъ часъ прѣминува една и половина миля. Бонапартъ събрка дѣто не испыта самъ работѣ-тъ, но попыта околны-тъ си, и прѣдаде работѣ-тъ на единъ комисіѣ. Тамъ ся е приказвало и тѣй и иначе, и какво станѣ най-послѣ? Фултонъ ся завърнѣ въ Америкѣ. Но и тамъ въ Сѣдинены-тъ Държавы, дѣто хора-та сѣ по-практичны, дълго врѣме ся присмивахъ на изобрѣтателя. Той самъ приказвалъ:

«Общо правило,» казва той, «бѣше да приказватъ за мене съ докаченія и присмѣхъ; колко смѣхъ ся е изсмѣло на моѣ смѣткѣ, и колко смѣтки сѣ направены за мои-тъ глаунавы разно-скы!»

Има една хубава приказница за първо-то пѣтуваніе на парѣ-тъ машинѣ, който изнамѣри *Фултонъ*. При завър-

шаніе-то му, въ ладіѣ-тъ му ся намираше само единъ Французинъ като пѣтникъ на име Андрея. Този пѣтникъ като влѣзе въ ладіѣ-тъ да попыта за цѣлѣ-тъ на прѣнасяніе-то, намѣри единъ човѣкъ, който пишаше въ камарѣ-тъ. Той бѣше самъ *Фултонъ*. Андрея го попыта да ли може да го приеме за пѣтникъ, и когато му каза че може, той му даде опрѣдѣленѣ-тъ цѣнѣ споредъ обычаѣ-тъ. По понеже *Фултонъ* гледаше като въѣпенѣнъ и мълчеше, Андрея помисли че не е благодаренъ отъ платѣ-тъ, която му даде. «Нимѣ неискахте толкова, каза той.» На тѣзи думы Фултонъ си издигнѣ главѣ-тъ, и лице-то му бѣше облѣно съ слзы. «Простѣте, каза той, съ треперливъ гласъ, казалъ быхъ че тѣзи е първа-та ми заплата, който приехъ за двадесетъ годишныя си трудъ. Обычалъ быхъ да ви послужѣ съ едно вино поне, но тѣй съмъ сиромѣхъ, щото и това нѣмамъ.»

Драгы прѣатели, не забравяйте че напрѣдѣкъ-тъ е като нивѣ дѣто ораніе-то изискува силнѣ рѣкѣ и прѣданіе-то сѣрдце. Да направимъ зло е твърдѣ лесно, но за добро-то ся изискува постоянство и твърда воля. Тѣй ся на-прѣдва.

П. Ивиновъ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ИСКАНИЯ-ТА НА ЧЕРНОГОРЦЫ-ТЪ.

Віенскы-тъ дописникъ на *Таймсъ* пише напоследокъ че Черногорскы-тъ Князь натоварилъ пратеницы-тъ си въ Циградъ да искатъ отъ Портѣ-тъ слѣдующы-тъ точки:

1. — Да му ся дадѣтъ окрѣжїѣ-та, които ся прѣдложихъ отъ конференціѣ-тъ.
2. — Да му ся дадѣтъ два-та укрѣпѣны острова Вранина и Хесендра въ Шкодренско-то езеро, които сѣ близо до Черногорскѣ-тъ земѣ, и пристанище-то Спичъ.
3. — Да му ся даде пѣлна свобода да плува по Шкодренско-то езеро и по рѣкѣ-тъ Боянѣ до море-то, безъ да плаща гюмрушкы или другы нѣкои даждїѣ, и безъ да има право Турск. правителство да търси Черногорцы-тъ.

4. — Той иска да има единъ прѣбывающъ прѣдставитель въ Циградъ и Порта-та да има свой прѣдставитель въ Цетинѣ, чрѣзъ когото съобщенїѣ-та да ставатъ направо между Турціѣ и Чернагорѣ, а не както е было до сега чрѣзъ Шкодренскы-тъ пашѣ.

Въ замѣнѣ Черногорскы-тъ Князь ся обѣщавѣ да плати единъ сумѣ пары вѣтрѣ въ 12 години за всичкы-тъ крѣпости и другы зданїѣ, които ся намиратъ въ земѣ-тъ, която ще му ся устѣпи. Той ся задѣжава още да повѣрне вѣтрѣ въ 40 дни всичкы-тъ Херцеговинскы бѣжанцы въ Чернагорѣ, които той исчислява до 90,000 души. (*Таймсъ* мисли че това число е твърдѣ прѣувеличено). Но кѣто условіе на това, той иска Турск. правителство да имъ даде средства за построеніе-то на кѣщѣ-та и на церкви-тъ имъ и за прѣпитаніе-то имъ до идущѣ-тъ жетѣж. Още да ги освободи отъ всичкы-тъ даноцы за нѣколко врѣме. Между другы-тъ нѣща той иска пѣлно всеопрошеніе за всичкы, които сѣ възстанѣли съ оружїе противъ Портѣ-тъ.

Таймсъ прави слѣдующы-тъ размышленїѣ върху исканїѣ-та на Чернагорѣ:

Земѣ-та, която трѣбва да ся устѣпи на Чернагорѣ, въ настоящѣ-тъ обстоятелства не ще бѣде голѣма награда за възстановленіе-то на миръ-тъ не само съ сеіѣ, но и съ Херцеговинѣ. Ако Порта-та сполучи да ся съгласи съ Чернагорѣ щото повечето отъ Херцеговинскы-тъ бѣжанцы да ся заселятъ въ земѣ-тъ, която ще ѣ устѣпи, тя ще може да ся освободи отъ едни хора, които може да ѣ причиняватъ вынѣжы смущенїѣ. Въ такъвъ случай Мусульманско-то населеніе, което ще ся оттегли отъ устѣпѣны-тъ окрѣжїѣ и ще ся засели по границѣ-тъ, ще може за напрѣдъ да противостоя на по-натѣшнѣ-то уголѣмѣніе на Чернагорѣ.

Колкото за въпросъ-тъ на устѣпваніе-то на пристанище-то Спичъ, твърдѣ е вѣрно че той не ще може да ся рѣши само между Турціѣ и Чернагорѣ. Когато този въпросъ ся прѣдложилъ въ конференціѣ-тъ, Италианскы-тъ пѣномощникъ далъ нѣколко възраженїѣ, и той ся напуснѣлъ. Ако бы да ся прѣдложи пакъ, Австрїйско-то правителство вѣроятно ще ся произнесе противъ устѣпваніе-то на едно Черногорско свободно пристанище, което може да стане едно срѣдоточїе на прѣкарванїе стоки безъ гюмрукъ за Далмаціѣ, както Краковъ бѣше нѣкога за Галиціѣ. Австрїѣ още по-малко бы ся съгласила за устѣпваніе-то на пристанища-та Зубци и Суторина, които Турско-то правителство може да прѣдложи кѣто равностойны съ Спичъ. И така въпросъ-тъ за едно Черногорско пристанище, даже ако Турціѣ ся съгласи на това, може да бѣде твърдѣ мѣчепъ за рѣшеніе.

АВСТРІЯ.

Слѣдующе-то извѣщанїѣ отъ Віенскѣ-тъ допискѣ на *Л. Хералдъ*:

Новина-та за едно споразумѣніе между Австрїѣ и Руссіѣ, споредъ което първа-та да си присѣдини не само Боснѣ, но и Сърбіѣ, ся е опровергана, но отъ паданіе-то на Мидхатъ паша насамъ, много знакове показватъ че Австрїйско-то Министерство на Вышны-тъ Дѣла е пакъ наклонно къмъ Рускѣ-тъ странѣ. Едно нѣщо е вѣрно, и то е че, между Кабинеты-тъ С.-Петербуржскы и Берлинскы, най-тѣсны сношенїѣ съществуватъ, и Князь Бисмаркъ ся труди всячески да накара Австрїѣ да дѣйствува заедно съ Руссіѣ. Прѣди нѣколко врѣме Австрїйскы-тъ главенъ Министрѣ бѣше казалъ че центрѣ-тъ на тяжесть-тъ на Австрїѣ е Пеша кѣто е желалъ да види едно распространенїе на земѣ-тъ ѣ къмъ Истокъ. Една партїѣ има въ Кабинетѣ-тъ и въ войскѣ-тъ, която вынѣжы е желала присѣдиненіе-то на Боснѣ, и тѣзи идея, по внушеніе-то на Контъ Андраши, напоследокъ пакъ ся е подновила въ вѣстницы-тъ и на двѣ-тъ половины на Държавѣ-тъ. На всякъдѣ ся говори за съсрѣдоточванїе-то на Австрїйскы войскы по Турскѣ-тъ границѣ, но нищо не ся чува за съсрѣдоточванїе-то имъ по границы-тъ на Руссіѣ или на Романїѣ. Приготовленїе-то за турѣніе-то на Австрїйскѣ-тъ войскѣ на военнѣ ногѣ сѣ ся направили въ всяко отношенїе, и въ едно твърдѣ кѣсо врѣме една сила отъ 600,000 до 800,000 души ще може да излѣзе на бойно-то поле. Не вѣрвамъ че диганіе-то на тѣзи войскѣ ще стане щомъ Русси-тъ прѣмѣнятъ р. Прутѣ, но вѣроятно е че Австрїѣ ще чака додѣто война-та ся почне на Дунава. Общо-то мнѣніе е че Русси-тъ ще почнатъ нападеніе-то си въ начало-то на Марта, но повечето е вѣрно че това ще стане къмъ край-тъ на него мѣсецъ, и диганіе-то на Австрїйскѣ-тъ войскѣ може-бы ще послѣдва прѣзъ Априлїѣ.

КАКВО ЩЕ НАПРАВИ РУССІЯ?

Русскы-тъ вѣстникъ *Голосъ* ся труди да докаже на Русскы-тъ народѣ, въ единъ дългъ членѣ, че е по-добрѣ за Руссіѣ да поддържа едно въорѣжено положенїе отъ колкото да напада Турціѣ. Да прѣдположимъ, казва той, че Русси-тъ обявятъ войнѣ-тъ, тѣ ще бѣдѣтъ спрѣни на пѣтъ-тъ си за къмъ Цариградъ чрѣзъ поведителны телеграммы отъ Лондонъ, Віенѣ, Берлинъ, Паризъ и Римъ, а пакъ ако чѣкамы, расчлененїе-то на Турціѣ навѣрно ще доде, и пѣтъ-тъ за едно вѣрно и свободно дѣйствїе ще бѣде приготвенъ.

Единъ телеграмъ отъ С.-Петербуржъ казва слѣдующе-то:

Никакво промѣненїе нѣма въ положенїе-то на Руссіѣ. Нито *Голосъ*, който вѣрва въ миръ-тъ, нито другы-тъ вѣстници които проповѣдватъ войнѣ-тъ, не прѣдставляватъ мнѣніѣ-та на правителство-то. Чрѣзъ свое-то ясно и еднообразно положенїе, Руско-то правителство бѣше сполучило да направи едно Европѣйско споразумѣніе върху основѣ-тъ на Англійскѣ-тъ програмѣ. Порта-та като отказа да го приеме, остава да ся направи ново споразумѣніе. Руссіѣ е попытала петъ-тъ Силы върху тѣзи точкѣ и очаква отговоры-тъ имъ за да узнае ако тѣ трѣба да ся съобрази съ тѣхны-тъ съвѣты или да дѣйствува споредъ свои-тъ си интересы.

ТУРЦИЯ.

Слѣдующе-то засама отъ *Таймс*:

Лордъ Дерби въ послѣдно-то си слово говори за предложіе-то, което Мидхатъ паша направилъ на нѣкои членове отъ конференціи-та. Той имъ казалъ че едно предложіе-то — една година напредъ — трѣбва да се даде на Турско-то правителство за да тури въ дѣйствиѣ прѣобразованія-та, които то само е предприело; и въ край-тъ на това врѣме посланици-тъ въ Цариградъ да явятъ на правителства-та си даи тѣзи прѣобразованія дѣйствително сѣ си изпълнили. Въ случай че до тогава тѣ не сѣ исполнили, В. Порта че приеми опрѣдѣленіе-то на една международна комисіа, или нѣкой другъ видъ надзираніе отъ Силы-тъ. Лордъ Дерби каза че такыва прѣобразованія не могатъ да се турятъ въ дѣйствиѣ освѣн въ врѣме на миръ; и че невъзможно е за едно правителство да прѣобразува управление-то си додѣто то има половинъ милионъ войници да го пазятъ отъ външно нашествіе, и додѣто финансово-то му положение е твърдѣ трудно. Положеніе-то на Турціи ще бѣде по-благоприятно за въвеждане-то на такыва прѣобразованія, ако миръ-тъ може да се заключи отъ него съ Сърбіи и съ Черногоръ. Явно е че настояща-та опасность за войнѣ не може да се отмахне, додѣто Турція не се освободи отъ ошѣзи лошащини, които Аргайлскій-тъ Дукъ изложи въ слово-то си. Послѣдній-тъ каза така: «Подъ Турско-то правителство живѣтъ-тъ, имѣтъ-тъ и честь-та на фамилии-тъ не сѣ обезпечени; и тѣзи необезпеченост не произлиза само отъ дѣла-та на разбойници-тъ, но и отъ чиновници-тъ на правителство-то». Макарь думы-тъ на Аргайлскій-тъ Дукъ и да се видятъ на нѣкои прѣведеници, то пакъ има много истинѣ въ тѣхъ; и додѣто злоупотребленія-та продължаватъ да ставатъ въ Турціи, постоянна опасность за войнѣ ще има въ Европѣ. Напрасно е да казваме че ще има тишина въ Европѣ, ако Силы-тъ да оставиха Турціи самѣ, защото додѣто тя продължава да бѣде, каквато е была прѣзъ послѣднѣ-тъ четири вѣка, тѣ не ще ѣмъ остатѣ самѣ. Тя гритѣжава една земѣ, която може да стане градина на Европѣ и на Азіи. Тя притѣжава най-хубаво-то морско мѣстоположеніе въ свѣтъ-тъ и брѣгове-тъ ѣ трѣба да привлечѣтъ най-голямѣ-тъ търговіи на свѣтъ-тъ. Ако да бѣше населена отъ Френци, или Англичани, или Германци, тя можеше да стане най-велика-тъ отъ всички-тъ Държавы. Турци-тъ, обаче, сѣ оставили плодороднѣ-тъ земи да сѣ прѣобърнатъ на пустыни. Господствующе-то племе занимава странѣ-та като една завоевающа войска, и финансово-та му система сѣстои само въ исканіе-то на даждіа отъ населеніе-то. Когато прибавимъ на това и угнетеніе-то на Християни-тъ, не е чудно че други-тъ народи желѣтъ да завладѣятъ една земѣ, която страда така отъ лошо управление. Ако Турція да бѣше отдалечена отъ всички-тъ други държавы, и да сѣ намираще посрѣдъ океанѣ-тъ, Силы-тъ можатъ да ѣмъ оставятъ самѣ, но като сѣбѣдъ на Русіи, тя не ще бѣде оставена сама, освѣн ако тя може да стои сама. Руски-тъ държавини мѣже вѣрватъ че паданіе-то на Турско-то правителство е неизбежно, но тѣ сѣ наклонни, по нѣкои политически причини, да отложатъ нещастно-то приключеніе. Турско-то правителство, прочее, може да придобие ако не постоянно миръ, то поне едно приврѣменно споразумѣніе като направи нѣкои устѣпки. Лордъ Сализбери и Лордъ Биксфордъ сѣ сѣ очудвали за дѣто то не го направи прѣзъ врѣме-то на Конференціи-та. То има още врѣме за да поправи погрѣшкѣ-та си, ако иска.

Силы-тъ сѣ трудятъ да избѣгнатъ една войнѣ, която ще бѣде като пуцаніе на силны воды; но ако тѣхны-тъ усилія не сполучатъ по причинѣ на упоритостъ-та на Турско-то правителство, тогава тѣ вѣроятнѣ ще кажатъ че този въпросъ трѣба да сѣ рѣши веднѣжъ за выжѣ, така щото да нѣма вече друга война за него. Това, както Лордъ Сализбери казва, е ужасна-та опасность, която заплашва Турскѣ-тъ Държавѣ. Ако война-та се объяви, тогава само-то сѣществованіе на Тур. правителство ще сѣ тури въ опасность. Способни-тъ му Министри трѣба да прѣдусѣчатъ тѣзи опасности.

ЦАРИГРАДСКЫ-ТЪ ИЗБИРАНИЯ.

Минѣлѣ-тъ четвъртъкъ Цариградъ засѣло съ прѣдградіи-та си избра 10 членове за въ новѣ-тъ Камарѣ на Прѣдставители-тъ, отъ които 5 сѣ Турци, 3-ма Арменци, 1 Гръкъ и 1 Евреинъ.

Фарз дю Босфоръ въ ядѣ-тъ си че само единъ Гръкъ сѣ избралъ отъ Ц/градъ за въ Камарѣ-та на Прѣдставители-тъ говори така: Гръцкѣ-тъ народъ, безъ да сѣ гледа на патриотическо-то му положеніе прѣзъ кризѣ-та, която прѣминува, и на искренѣ-тъ му прѣданность на правителство-то отъ 10 години насамъ, продължава да бѣде подозрѣнъ прѣдъ очі-тъ на Мусульмани-тъ, и присѣтствіе-то му споредъ изискваніе-то число въ Камарѣ-та сѣ счита като опасно. Гръци-тъ трѣба да зематъ въ вниманіе това неприятелско заявленіе отъ странѣ на съграждани-тъ си, и да не зематъ участіе въ Парламентарни-тъ работи додѣто не исчезне недовѣріе-то къмъ тѣхъ, което сѣ е показало въ избираніе-то на Прѣдставители-тъ. Г-нъ Саракіоти, единѣкѣ-тъ Гръцкѣ прѣдставитель избранъ за Ц/градъ, ще поетѣжи много умно, ако сѣ даде оставка-тъ, за да не поема самъ отговорность-та да прѣдставлява прѣобладающій-тъ народъ въ столицѣ-та.

Негово-то присѣтствіе ще може само да побърка ходѣ-тъ на работы-тъ, както присѣтствіе-то на едно докачливо лице турѣ выжѣги прѣпятствіе на свободно-то изразженіе на идеи-тъ въ общество-то. До сѣга, Гръцкѣ-тъ народъ е сѣществувалъ безъ да има право да надзирава дѣла-та на управляющы-тъ го, и той не ще загуби нищо, споредъ наше мнѣніе, ако сѣ откаже още за нѣколко врѣме отъ това право. Нито пакъ Столица-та отъ своѣи странѣ ще пострада нѣщо, когато сѣединены-тъ освѣтлѣнія на съграждани-тъ ни Мусульмани и Арменци сѣ достаточны за да бѣдятъ надъ интересы-тъ ѣ.

ЛОРДЪ САЛИЗБЕРИ И КОНФЕРЕНЦИЯ-ТА.

Въ годишно-то угощеніе на 9 того дадено отъ странѣ на Сѣдинены-тъ Камары на Търговіи-та, Лордъ Сализбери сѣ каза говори чѣ търговіа-та на една Държавѣ е тѣсно свързана съ политикѣ-та ѣ, казалъ слѣдующе-то относительно до Цариградскѣ-тъ Конференціи:

«Казвало сѣ е, и азъ съмъ го казвалъ че Конференція-та въ Цариградъ не успѣ въ цѣль-та си. Но това е истинна само въ една смѣль. Тя имаше да постигне двѣ обширны и голѣмы цѣли. Най-напрѣдъ неспоразумѣнія-та трѣбаше да сѣ отмахнатъ, и прѣтелство-то да сѣ въдвори между Велики-тъ Европейскы Силы, които отъ нѣкое врѣме насамъ имахѣ подозрѣніе и недовѣріе една на другѣ, и послѣ трѣбаше да сѣ даде малко умъ на Турци-тъ. Въ послѣдно-то прѣдпріятіе не успѣхмы, но въ първо-то за нѣколко врѣме азъ мѣсляхъ че бѣхмы свѣршено сполучили, и азъ не ще напусна още надеждѣ-та че нѣи смѣ сполучили. Азъ вѣрвамъ че нѣма по-благоприятна цѣль за едно Правителство или за единъ Държавецъ мѣжъ отколкото да поднови и да поддържи онова свѣршено съгласіе между Велики-тъ Европейскы Силы, до колкото е възможно, върху което всички-тъ най-свѣтлы надежды за Англіиско-то търговско благоденствіе трѣба да сѣ насланятъ.

СЪРБИЯ И ЧЕРНАГОРА.

Условія-та на миръ-тъ между Портѣ-та и Сърбіи сѣ сѣ одобрили отъ Сърбскѣ-тъ Скупщинѣ и отъ Князь Милана. Послѣдній-тъ сѣ пратилъ на В. Везиръ единъ телеграмъ, чрѣзъ който изразява задоволствіе-то си отъ сключване-то на миръ-тъ. Ферманъ-тъ, който припознава законность-та на договорѣ-тъ за миръ сѣ е приготвилъ вече, и Портѣ-та ще испрати нарочно единъ свой чиновникъ въ Бѣлградъ за да го поднесе на Князь Милана.

Единъ телеграмъ отъ Бѣлградъ отъ 22 того извѣстѣва че Князь Миланъ съобщилъ на Сърбскѣ-тъ народъ слѣдующе-то: Миръ-тъ между Портѣ-та и Сърбіи е сключенъ и отношенія-та имъ сѣ оставатъ сѣщи-тъ, които бѣхѣ прѣди войнѣ-та; Турскы-тъ войскы ще сѣ оттеглятъ отъ Сърбіи до 12 деия, и Сърбскы-тъ войскы ще напуснатъ Турскѣ-тъ земѣ въ сѣщо-то врѣме.

За Сърбскы-тъ пратеници въ Ц/градъ сѣ казва че сѣ трѣгнатъ за Сърбіи утрѣ. Черногорскы-тъ пратеници сѣ намиратъ въ столицѣ-та отъ нѣколко дни насамъ. Прѣговори-тъ за миръ между тѣхъ и Турскѣ-тъ Министри на Външны-тъ Дѣла сѣ почнали въ вторникъ. Въ първый-тъ членъ на политическы-тъ си новины нѣи изложимы исканія-та на Черногорцы-тъ, но сѣга сѣ говори че тѣ ще сѣ задоволѣтъ съ онова, което конференціи-та прѣдложи за тѣхъ.

ГЕНЕРАЛЪ ИГНАТИЕВЪ.

За Генералъ Игнатіева сѣ казва че е пратенъ отъ странѣ-та на Руско-то Правителство съ особенѣ мисіи до Европейскы-тъ Дворове. Той пристигналъ съ Г-жѣ-та си въ Недѣлѣ въ Берлинъ, и оттамъ щѣлъ да посѣти Парижъ и Виенѣ. Телеграмѣ-тъ извѣстѣватъ че той е ималъ вече свидѣанія съ Германскѣ-тъ Императоръ и съ Князь Бисмарка. Лондонъ. *Таймсъ* утвърдява че той прѣдлага на Европейскы-тъ Силы обезоружаваніе-то на Русіи, ако Паризкѣ-тъ договоръ сѣ унищожи. Австрійскы-тъ полуофициални вѣстници казватъ че мисіи-та на Игнатіева сѣ отнеса до Англіиско-то прѣдложение да сѣ даде врѣме на Турціи за да тури въ дѣйствиѣ прѣобразованія-та си. За Контъ Шувалова, Рускѣ-тъ посланикъ въ Лондонъ, сѣ казва че ще дойде въ Парижъ за да сѣ срѣщне съ Игнатіева.

До сѣга нѣкой телеграмъ отъ нѣидѣ не сѣ е появилъ който да подтверди или да опровергае новинѣ-та, обнародвана въ *Таймсъ*, че Руско-то Правителство рѣшило да распусте войскы-тъ си отъ Турскы-тъ граници щомъ миръ-тъ сѣ подпише между Портѣ-та и Сърбіи и Черногорѣ.

Единъ телеграмъ отъ Лондонъ отъ минѣлѣ-тъ седмицѣ казва че Англіискѣ-тъ Кабинетъ е въ съобщеніе съ Рускѣ-тъ за да опрѣдѣлятъ едно сѣдно врѣме, въ което Турція трѣба да тури въ дѣйствиѣ общицѣ-тъ си прѣобразованія.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Отъ нѣкое врѣме насамъ Европейскы-тъ вѣстници пишѣтъ че Султанъ Абдулъ Хамидъ е боленъ отъ мозъчѣн болестъ, но В. Порта опровергава това чрѣзъ посланици-тъ си по выѣ, като казва че той е страдалъ отъ жабоболіе прѣди нѣколко врѣме, и че сѣга е твърдѣ добръ въ здравіе-то си.

Турскы-тъ вѣстници казватъ че понеже Руско-то Правителство щѣло да прати една флотѣ отъ нѣколко военны корабы отъ Балтійско-то море за въ Срѣдиземно-то море, то и Турско-то Правителство дало заповѣдъ за приготвление-то на своѣ-тъ флотѣ. Осемнадесетъ броняни и дървени корабы были вече готови да трѣгнатъ за въ Мраморно-то море подъ главно-то управление на Хобартъ паша.

Басиретъ казва че щомъ миръ-тъ съ Сърбіи и Черногорѣ сѣ сключи, Портѣ-та ще испрати прѣдъ Европейскы-тъ правителства единъ высокъ чиновникъ съ единъ особенѣ мисіи.

За Романско-то правителство сѣ казва че извѣстило на Силы-тъ че ще повърне редицѣ-тъ си въ жилища-та имъ въ начало-то на идущій-тъ мѣсецъ.

Европейскы-тъ правителства и най-много Турско-то прѣзъ минѣлѣ-тъ години сѣ купили отъ Америкѣ оръжія и военны принадлежности за една суммѣ отъ 3,000,000 до 5,000,000 англ. лиры.

Републиканскѣ-тъ подгласникъ, Г-нъ Хейсъ, сѣ избра на конецъ за Прѣдсѣдатель на Сѣдин. Държавы, и на 20 того постапи въ службѣ-тъ си.

Ваханъ ефенди, мюстешаринъ-тъ на Министерство-то на правосѣдіе-то, сѣ испрати отъ Портѣ-та прѣди нѣколко дни въ Европѣ за да изучи сѣдебѣ-тъ системѣ на Франціи и на Англіи, съ цѣль, като сѣ завърне, да улучи Турскѣ-тъ. Додѣто е былъ въ Парижъ той е ималъ свидѣанія съ Френскы-тъ Министри на Външны-тъ Дѣла и на Правосѣдіе-то. Единъ телеграмъ извѣстѣва че той пристигналъ въ Лондонъ и ималъ свидѣаніе съ Лордъ Дерби.

Единъ телеграмъ отъ 21 того извѣсче Англія сключила единъ договоръ съ Х-тъ на Хелатъ, на сѣверо-западѣ-тъ ѣлицѣ на Индіи, споредъ който тя щѣ плаща ежегодно по 10,000 англ. лиры, да има право да занимава нѣкои мѣста владѣніе-то му, да въздигне нѣколко крѣсти и да построи една желѣзницѣ нѣколко телеграфическы линии въ него.

Въ Ада-Пазаръ, Измитско окръжіе, е пожаръ на 12 того изгорилъ цѣль-та шѣи. Всичка-та вреда възлиза до 4,000 гроша. Нѣколко Черкези сѣ воспользу отъ този пожаръ и ограбили много дѣло.

Отъ Битоля (Манастырѣ) пишѣтъ д *Хералдъ* че прочутѣ-тъ разбойникъ, дѣи Гома, който е былъ за дълго въ страшило за тѣзи области, сѣ чинилъ засѣдѣ съ четѣ-та си състо отъ 60 души на Турскы-тъ мѣстны вѣла. За Битолскѣ-тъ управитель сѣ казва: раздѣлилъ тѣзи разбойническѣ четѣ на отдѣленія, и ги пратилъ да прѣсѣдѣ други разбойници, които отъ нѣкое врѣме насамъ нападали Християнскы-тъ села окръжія-та на Касторіи, Гребенѣ и Асплицѣ и грабили имѣтъ-тъ имъ.

Едиренскѣ-тъ дописникъ на *А. Хералдъ* казалъ прѣди нѣколко деия че не построены-тъ къщи отъ Англіискѣ-тъ ловѣколюбѣ, Г-на Лонга, въ разорены Българскы села отъ Башибозуцѣ-тъ, не аресвали на жители-тъ имъ, и слѣдоватѣ тѣ отказали да живѣтъ въ тѣхъ.

Владѣнскѣ-тъ намѣстникъ въ Т.-Пазарѣ опровергава това изложеніе прѣсѣдѣ-тъ вѣстникъ като казва: «Допинѣ-тъ ви е злѣ увѣдомѣніе. Българскы селени, които сѣ лишени отъ домове, хѣ твърдѣ честити да прѣематъ съ благодарность покрывъ-тъ, който Г-нъ Лонга великодушно имъ поднесе. Въ чество-то си на владѣнскы намѣстникъ, присѣтствувалъ въ настаняваніе-то мѣстѣ-тъ едновѣрцы въ новы-тъ имъ къщи и могъ да засвидѣтелствуватъ за радостъ съ който селени-тъ въздохѣ въ тѣхъ и признателность-та имъ на Г-на Лонга за негово-то великодушіе. Такыва положенія като на вашѣ-тъ дописникъ направены съ цѣль да проповѣдѣтъ впечатленіе за Българскы-тъ селени, и неже тѣ не сѣ правы, азъ сѣсчетовъ дължность отъ моѣи странѣ да ви дѣсѣщность-та на работѣ-та.»

Отъ Ловечъ пишѣтъ че въ окръжіе на този градъ отъ нѣкое врѣме насамъ сѣ вали обирѣ, обезчестенія и убійства. Добны скръбны новины смѣ прѣли Хаской и отъ много други мѣста, които подкрѣплены сѣ доказателства, но нѣи не обнародваны едно, че нѣмамы мѣсто листвѣ-тъ си и друго, че сѣ надѣваме мѣстны-тъ власти ще зематъ мѣрѣ прѣкрѣтяваніе-то имъ.

Тѣзи дни Г-нъ Кларкъ въ Самоков прѣиелъ отъ Англіи една суммѣ отъ 1000 ан. лиры за пострадавшы-тъ Българи, които той е прѣдалъ на Централнѣ-тъ Сподомогателскѣ Комитетъ въ Ц/градъ. Послѣдѣ-тъ е получилъ и другѣ суммѣ отъ 180 лиры отъ Новѣ Зеландіи. Повече-то лирѣ-тъ и послѣднѣ-тъ суммѣ сѣ бѣ сѣбраны отъ разны церкви и общества.

Жители-тъ отъ Бояджикъ изразили своѣ признателность въ едно писмо на Г-маршъ, настоятель-тъ на «Централнѣ-тъ Сподомогателскѣ Комитетъ», за помощѣ-то коѣто той имъ направилъ въ съграждане на къщи-та имъ, и още за 70-тъ вола, въ то той имъ купилъ, и чрѣзъ които тѣ имѣтъ сега да орѣтъ и да посѣятъ нивѣ-та. Това писмо е съобщено на Комитетѣ-тъ Г-нъ Маршъ бѣдѣжи че онова щото е направилъ за Бояджикъ, той го е направилъ съ сѣдѣствіе-то и съ помощѣ-та на граждани-тъ въ Сливенъ, Стара-Загора и други мѣста.

Издава сѣ отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американѣ-Ханѣ.

Въ Печатницѣ-та на Д. Араміана
Агопѣ-Ханѣ № 11.